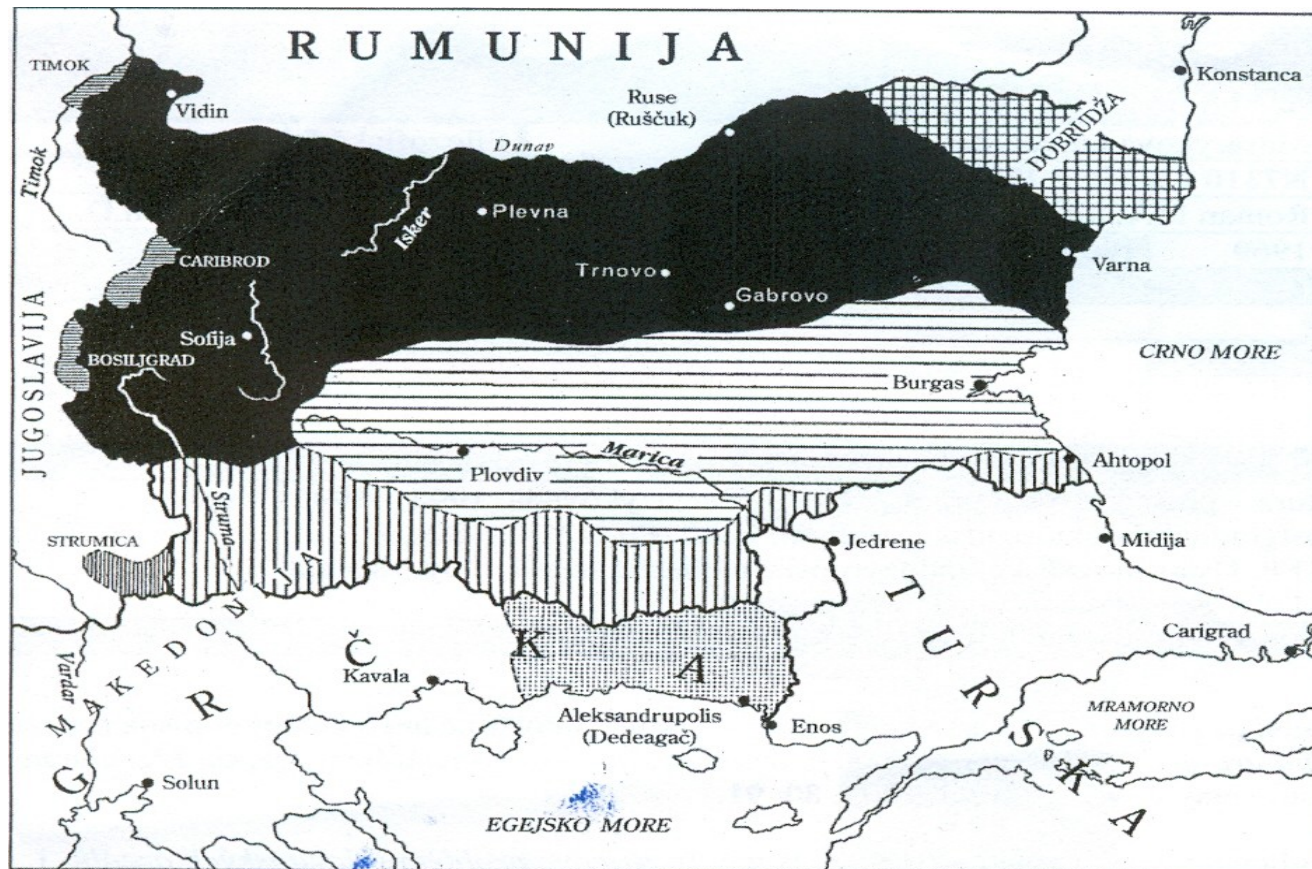


**Bulharsko**



### TERITORIJALNI RAST BUGARSKJE



Kneževina Bugarska  
Istočna Rumelija  
Severoistočna Makedonija,  
južnbugarske teritorije i  
Ahtopolska ostrva

1878 Uspostavljanje Kneževine  
Bugarske Berlinskim sporazumom

1885 Aneksija istočne Rumelije

1913 Turska prepušta zapadnu Trakiju,  
severoistočnu Makedoniju,  
južnbugarske teritorije i  
Ahtopolsku enklavu Bugarskoj



Zapadna Trakija  
Južna Dobrudža  
Zapadne enklave prepuštene  
Jugoslaviji

1919 Zapadna Trakija prepuštena Grčkoj, a  
Strumica, Bosiljgrad, Caribrod i  
Timočka Krajina Jugoslaviji

1940 Rumunija prepušta južnu Dobrudžu  
Bugarskoj



# Car Ferdinand

---

- Po válce žil v emigraci, často i na svých statcích na středním Slovensku.
- Zemřel 10. září 1948, devět měsíců poté, co Bulharsko přijalo socialistickou ústavu. Car Ferdinand svou vládu skončil v roce 1918 po podpisu abdikace se slovy: „Přišel jsem sem, abych tu zůstal (až do smrti).“ Toto přání se mu však nesplnilo, což ho trápilo až do jeho smrti v roce 1948.





# Car Boris III,

---

- Borisovou manželkou byla Jana Savojská a jeho synem a následníkem car Simeon II.
- Na trůně vystřídal svého otce Ferdinanda I., který abdikoval po bulharské porážce v první světové válce. Panovníkem se stal 3. října 1918, ve chvíli nejtěžších politických, ekonomických a náboženských krizí. Hned po nástupu do funkce musel svou monarchii bránit proti dvěma republikánským[zdroj?!] stranám – Agrární straně Alexandra Stambolijského a komunistické straně.

# Aleksadr Stambolijski

---



# Aleksandr Cankov

---

- Krvavý profesor



# Chrám sv. Neděle po bombovém atentátu



73. София, Площадъ „Св. Неделя“

Sofia, pl. „Š-t. Nedélia“.



# Kimon Georgiev

---

- Georgiev, veterán z balkánských válek a zakladatel několika politických stran (Vojenská liga, Naroden sgovor) byl prominentním členem politického klubu a později strany Zveno. Toto pravicové uskupení vojenských kruhů, které odmítalo v 30. letech tehdejší politický systém a prosazovalo elitářskou správu země, se profilovalo velmi nepřátelsky k tehdejšímu režimu. Georgiev spolu s dalšími provedli v červnu 1934 převrat, který je vynesl k moci. Když mělo Zveno moc začalo realizovat svůj program. Byly zakázány všechny politické strany a odborové a pracovní organizace. Naopak byl prosazován korporativní ekonomický systém. Politika však směřovala k republikánství, což vedlo k ostrým sporům s carem Borisem III.. Car nakonec vládu Georgieva svrhl a bývalý předseda musel odejít do exilu.
- Podruhé se dostal Georgiev k moci v roce 1944, když se Zveno stalo součástí tzv. Vlastenecké fronty, tedy uskupení, které bojovalo proti fašistické vládě v zemi. Fronta provedla převrat a Georgiev se stal opět premiérem. Vládl následující dva roky, než byl vystřídán komunistickým vůdcem Dimitrovem. V jeho vládě, kde měli komunisté mnohem větší vliv, zastával pozici vicepremiéra a ministra zahraničí. V politice pokračoval až do konce svého života, avšak na nižších pozicích.





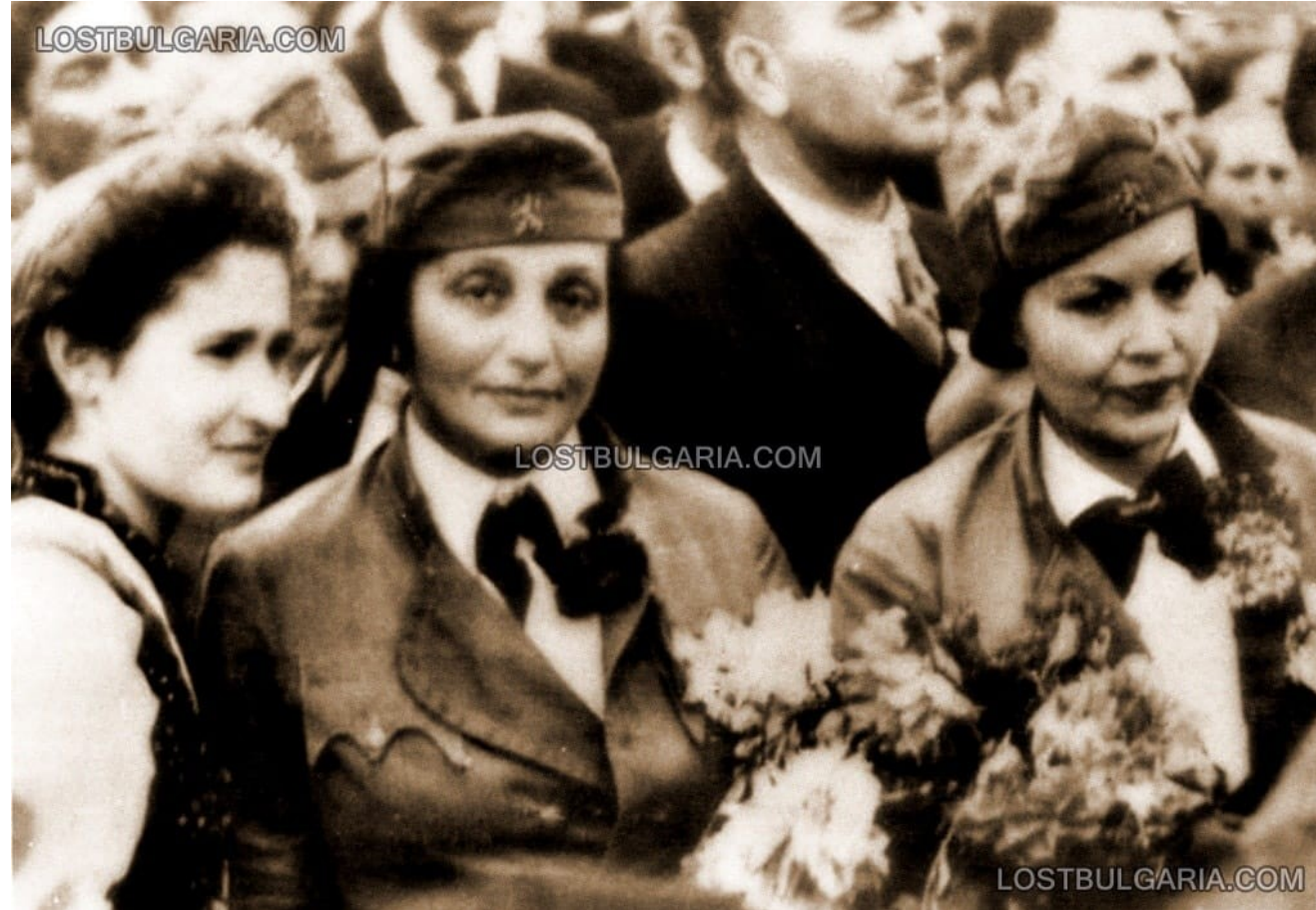
# Návštěva krále Aleksandra v Sofii



# Boris III. na manévrech, druhá půle 30. let



# Básnířky Dora Gabeová a Elizavete Bargjanová v Dobriči





# Němečtí vojáci jsou vítáni ve Staré Zagoře





# Němečtí vojáci v Sofii



# Bulharská armáda vchází do Strumice



# Car Boris je vítán ve Skopje









# ЦАРСТВО БЪЛГАРИЯ 1940-1944

## ГРАНИЦИ И КОНТРОЛИРАНИ ТЕРИТОРИИ

